

Nr 157.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående anslag för budgetåret 1942/43 till avlöningar vid musikaliska akademien; given Stockholms slott den 6 mars 1942.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres sjukdom,
enligt Dess nådiga beslut:

GUSTAF ADOLF.

Gösta Bagge.

Utdrag av protokollet över ecklesiastikärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 6 mars 1942.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, ERIKSSON, BERGQUIST, BAGGE, ANDERSSON, DOMÖ, ROSANDER, EWERLÖF.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anför härefter chefen för ecklesiastikdepartementet, statsrådet Bagge följande:

Under punkten 54 i 1942 års åltonde huvudtitel har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att i avbidan på den proposition i ämnet, som bleve riksdagen förelagd, för budgetåret 1942/43 till Musikaliska akademien med musikhögskolan: Avlöningar beräkna ett förslagsanslag av 255 700 kronor. Jag tillåter mig nu ånyo anmäla denna anslagsfråga.

Beträffande gällande personalförteckning och avlöningsstat för musikaliska akademien med musikhögskolan hänvisas till statsliggaren, sid. 404.

Redan i statsverkspropositionen (se bilagan »Utgifterna. För flera huvudtitlar gemensamma frågor») ha ifrågasatts vissa ändringar i personalorganisationen för musikaliska akademien, föranledda av 1939 års tjänsteförteckningssakkunnigas förslag i ämnet. Dessa ändringar äro följande:

1:o) uppflyttning av portvakten från lönegraden A 1 till portvakt, tillika eldare, i lönegraden A 5.

2:o) uppflyttning av vaktmästaren från lönegraden A 5 till expeditionsvakt i lönegraden A 6 samt utbyte av förste vaktmästare i lönegraden A 7 mot förste expeditionsvakt i samma lönegrad,

3:o) uppflyttning av bibliotekarien från lönegraden A 22 till lönegraden A 24.

Däremot ansågs prövningen av ett av de sakkunniga framlagt förslag om utbyte av kamrerarbefattningen (arvode 4 800 kronor) mot en kansliskrivare i lönegraden Eo 11 böra uppskjutas i avbidan på resultatet av ytterligare undersökning rörande lämpligaste sättet för kassagöromålets handhavande. Sådan undersökning har numera företagits. Jag återkommer härtill i det följande.

Musikaliska akademien har i sina anslagsäskanden för nästa budgetår hemställt om ett avlöningsanslag av 277 900 kronor, innebärande en höjning av anslaget med 22 200 kronor. Anslagshöjningen hänför sig i huvudsak till förslag om *dels* omreglering av befattningen såsom direktör för musikhögskolan, *dels* omreglering av vissa lärarbefattningar, *dels* omorganisation av kamrerarbefattningen, *dels* utvidgning av den årliga lästiden för vissa av de biträdande lärarna, *dels* ock beredande av höjd löneställning åt två för katalogiseringsarbeten m. m. anställda biträden.

O m r e g l e r i n g a v d i r e k t ö r s b e f a t t n i n g e n. För denna befattning, som nu tillsattes genom förordnande på en tid av sex år, finnes i akademiens stat uppfört ett arvode av 10 700 kronor för år. Å arvodet utgå tre ålderstillägg, ett vart om 480 kronor. Å arvodesförmånerna utgår icke dyrtidstillägg eller kristillägg.

Akademiens förslag avser omändring av tjänsten till ordinarie, medelst förordnande på viss tid tillsatt befattning i lönegraden E 3 (= 30 löneklassen) eller, alternativt, i lönegraden E 1 (= 28 löneklassen). Till stöd härför har akademien anfört bland annat:

Direktörsbefattningen vore en synnerligen krävande befattning, på vars innehavare måste ställas höga krav såväl i vad gällde förmåga att på ett praktiskt sätt planlägga och leda undervisningen jämte vad som stode i samband med denna som ock i fråga om kompetens och auktoritet utåt i rent musikaliskt hänseende. Detta förhållande hade funnit ett klart uttryck i de olika bestämmelser om kompetenskrav och åligganden för direktören, som funnes angivna i de av Kungl. Maj:t den 22 november 1940 fastställda

stadgarna för musikaliska akademien och reglementet samma dag för musikhögskolan; i § 4 i reglementet fastsloges, att direktören för musikhögskolan borde vara en framstående musiker med väl vitsordad organisationsförmåga. Vid bedömande av direktörens arbetsbörda med planläggning, ledande och övervakande av undervisningen borde även ihåggas, att undervisningen i högskolans flesta ämnen måste bedrivas individuellt, vilket givetvis gjorde direktörens arbete synnerligen tidskrävande; en enbart på jämförelse mellan elevantalet vid högskolan och andra undervisningsanstalter grundad uppskattning av direktörens arbetsbörda bleve därför helt missvisande.

I fråga om anställningsform och avlöningsvillkor vid direktörsbefattningen rådde för närvarande det enligt akademiens uppfattning i betraktande av befattningens allmänna karaktär otillfredsställande förhållandet, att densamma vore hänförd till kategorien icke-ordinarie arvodesbefattningar. Särskilt i två hänseenden hade nämnda förhållande haft ogynnsamma konsekvenser.

Å ena sidan hade tillämpandet av nämnda anställnings- och avlöningsform visat sig leda till att befattningen icke erhållit del i den allmänna utvecklingen på löneområdet, som syftat till att avväga lönerna i förhållande till den allmänna ekonomiska utvecklingen och sociala framsteg genom inom vissa intervaller återkommande löneregleringar. En ännu allvarligare brist i den tillämpade anställningsformen låge däri, att direktörsbefattningen som en icke-ordinarie arvodestjänst ej ansetts lämpligen böra förenas med pensionsrätt. Det skulle visserligen från akademiens sida med tacksamhet erkännas det tillmötesgående som från statsmakternas sida visats genom att efter särskild prövning bevilja de hittillsvarande direktörerna pension. Dock måste det förefalla akademien i hög grad otillfredsställande att den törhända mest krävande befattningen vid läroanstalten icke vore förenad med pensionsrätt och att denne befattningshavare intoge en sådan otrygg ställning, som låge i att pensionsfrågan först i samband med hans avgång ur tjänst gjordes till föremål för diskretionär prövning. Härtill komme den brist på tryggad anställning för befattningshavarens efterlevande, som följde av en dylik anordning.

Allmänna lönenämnden har framhållit, att, därest innehavaren av direktörsbefattningen ansåges böra beredas en mera tryggad ställning än hans nuvarande arvodestjänst erbjöde, befattningen borde omändras till en ordinarie tjänst i lönegraden A 28.

Statskontoret har uttalat betänkligheter mot ändring av anställningsformen för direktören med hänsyn till de speciella kvalifikationer, som erfordrades av tjänstens innehavare. Ämbetsverket ansåge sig i varje fall i avvaktan på tjänsteförteckningssakkunnigas förslag rörande 30 lönegraden icke kunna tillstyrka akademiens hemställan om befattningens hänförande till E-löneplan. Emellertid ifrågasatte statskontoret — under erinran att 1926 års riksdag (skrivelsen nr 8, sid. 36) funnit skäligen, att direktören och sekreteraren i avlöningshänseende bleve ungefärligen likställda — om icke en höjning borde ske av direktörens grundarvode till 11 500 kronor, motsvarande i runt tal sekreterarens begynnelselön inklusive rörligt tillägg efter 15 procent.

Omreglering av vissa lärarbefattningar. Akademien har förklarat sig vidhålla sitt i yttrande över tjänsteförteckningssakkunnigas betänkande framlagda förslag, innebärande, såvitt nu är i fråga, att sekreteraren skulle placeras i lönegraden A 30 (nu A 26), bibliotekarien i lönegraden A 26 (nu A 22), de tio ordinarie lärarna i lönegraden A 24 (nu A 21), förste vaktmästaren i lönegraden A 8 (nu A 7), vaktmästaren i lönegraden A 7 (nu A 5) samt portvakten i lönegraden A 6 (nu A 1).

Vidare har akademien — under åberopande av en på föranstaltande av akademiens förvaltningsutskott verkställd utredning angående åtgärder i syfte att bereda vissa vid musikhögskolan anställda arvodeslärare en tryggare ställning än för närvarande — hemställt om genomförande med vissa modifikationer av det förslag, vartill nämnda utredning föranlett. Detta förslag, som utformats i nära anslutning till gällande avlöningsbestämmelser för lärare i övningsämnen vid de allmänna läroverken m. fl. undervisningsanstalter, innebure, att ifrågavarande lärarbefattningar vid musikhögskolan skulle omändras till extra ordinarie tjänster samt att lön till befattningshavarna skulle utgå med för lönegraden Eo 21 gällande belopp vid en undervisningsskyldighet av 20 veckotimmar och vid mindre antal veckotimmar med nämnda belopp minskat med 5 procent för varje veckotimme, varmed antalet veckotimmar understeg 20.

Statskontoret har avstyrkt bifall till akademiens förslag i fråga om höjd löneställning för vissa ordinarie befattningshavare, i vad detsamma avveke från tjänsteförteckningssakkunnigas förslag. Vad beträffade förslaget om omreglering av vissa arvodestjänster föranledde detsamma icke någon erinran från ämbetsverkets sida.

Omorganisering av kamrerarbefattningen. Tjänsteförteckningssakkunniga ha till stöd för det av sakkunniga framlagda förslaget om utbyte av kamrerarbefattningen mot en kansliskrivare i lönegraden Eo 11 anfört:

För kassagöromålen hos akademien funnes icke någon enligt löneplan avlönad befattningshavare, utan gällde alltjämt kungl. brevet den 28 maj 1926, genom vilket inrättats en arvodesbefattning såsom kamrerare. Arvodet utgjorde för närvarande 4 800 kronor för år, vilket belopp låge mellan 12 och 13 löneklasserna å I-ort enligt löneplanen A. Då behov syntes föreligga av en heltidstjänst för här avsedda göromål vid akademien, hade de sakkunniga funnit önskvärt, att den nuvarande arvodessysslan avvecklades och ersattes med en kassörsbefattning, vilken torde böra hänföras till 11 lönegraden. I avvaktan på närmare erfarenhet syntes det lämpligt, att befattningen erhöles karaktär av icke-ordinarie.

Akademien har ansett kamrerarbefattningen böra bibehållas med ett till 2 800 kronor sänkt arvode. Den nya tjänsten kunde då i stället placeras i lönegraden Eo 9.

Akademien och musikhögskolan vore för sin verksamhet på intet sätt hjälpt med att den nuvarande kamrerarbefattningen utbyttes mot en kansliskrivare med så låg kompetens, att en placering i lönegraden Eo 11 vore motiverad. I den nuvarande kamrerarens åligganden inginge nämligen: att vara föredragande inför i första hand akademiens förvaltningsnämnd men även inför dess styrelse och akademien i vissa ärenden, att verkställa utredningar i ärenden, som fölle under förvaltningsnämndens verksamhet, samt i lönefrågor, pensionsfrågor, frågor om skrivelser till Kungl. Maj:t angående anslagsäskanden etc. Med andra ord en mångfald ärenden av sådan art, att en kansliskrivare i lönegraden Eo 11 icke torde kunna besitta erforderlig kompetens för desamma omhänderhavande och således icke heller torde böra anförtros sådana uppdrag med därmed förenat ansvar. Enär emellertid akademien vore i trängande behov av ytterligare arbetskraft för renskrivning o. d., hade akademien intet att invända mot, att en ytterligare arbetskraft ställdes till akademiens förfogande, i främsta rummet som skrivbiträde. men jämväl för utförande av löpande enklare kassörsgöromål. I den mån denna arbetskraft kunde anförtros dylika göromål, skulle kamreraren kunna befrias därifrån, vilket kunde anses motivera nedsättning i kamrerarens lön. Den befattningshavare, vilken det skulle åligga att utföra kassagöromål, torde emellertid icke kunna placeras lägre än i lönegraden Eo 9. Kamrerarens arvode torde därvid kunna nedsättas med 2 000 kronor.

Allmänna lönenämnden har förordat tjänsteförteckningsakkunnigas förslag. Lönenämnden ville emellertid ifrågasätta, huruvida icke, därest en särskild befattning i lönegraden Eo 11 komme att inrättas, kanslibiträdesbefattningen vid akademien borde omändras till en kontorsbiträdesbefattning. För den händelse kamrerarbefattningen ansåges böra bibehållas funne lönenämnden det icke motiverat, att en befattning i så hög tjänsteställning som lönegraden Eo 9 inrättades för utförande av biträdesgöromål.

Besparingsberedningen har efter verkställd undersökning rörande besparingsmöjligheterna vid akademien ifrågasatt, huruvida icke åt akademiens kanslibiträde, som, enligt vad inhämtats, till en del sysselsattes med renskrivnings- och liknande arbete, skulle kunna uppdragas att under kamrerarens ledning fullgöra huvuddelen av de kamerala uppgifterna. Kamrerararvodet syntes därvid böra fastställas till ett avsevärt lägre belopp än det nu utgående samt en extra kontorsbiträdestjänst i lönegraden Eo 4 inrättas.

Statskontoret har förordat kamrerarbefattningens bibehållande med ett till 1 700 kronor sänkt arvode samt nyanställande av ett skrivbiträde i lönegraden Ex 2.

Ämbetsverket kunde visserligen icke helt dela akademiens uppfattning beträffande omöjligheten av att åt en kansliskrivare anförtro de kamerala göromål, vilka kunde förekomma vid akademien. Vad särskilt fondförvaltningen anginge, torde uppmärksammas, att denna borde kunna för akademiens räkning ombesörjas av statskontoret. Då måhända likväl viss vikt torde böra fästas därvid, att sekreteraren regelmässigt icke alls vore förtrogen med kamerala spörsmål, ville statskontoret icke direkt motsätta sig en annan lösning av föreliggande fråga än de sakkunniga tänkt sig. Ämbetsverket måste dock bestämt fasthålla vid att kostnaderna bleve ungefär desamma som för

närvarande och i varje fall icke överstege de enligt de sakkunnigas förslag uppkommande. Spörsmålet torde vid sådant förhållande kunna lösas på det sättet, att befattningen som kamrerare bibehölles med ett till 1 700 kronor reducerat arvode eller samma belopp, som utginge till kamreraren vid akademien för de fria konsterna med konsthögskolan, där fördelningen av de kamerala göromålen syntes vara i viss mån likartad med den, som nu föreslagits för musikaliska akademien. För utförande av de renskrivnings- och liknande arbeten, som för närvarande fullgjordes av akademiens kanslibitråde, torde inrättande av en extra skrivbitrådestjänst i 2 lönegraden tillvidare vara tillfyllest. Med den av ämbetsverket sålunda föreslagna anordningen komme sammanlagda kostnaden för kamrerarens arvode och skrivbitrådens avlöning icke att överstiga det till kamreraren nu utgående arvodet.

Riksräkenskapsverket har anslutit sig till allmänna lönenämndens förslag om nyinrättande av en kansliskrivartjänst i lönegraden Eo 11 samt förändring av kanslibitrådestjänsten till kontorsbitråde i lönegraden A 4.

Ämbetsverket ville till en början framhålla, att kamrerarens arbete med räkenskapsföringen av akademiens anslag av statsmedel — räkenskaperna över dessa medel omfattade för budgetåret 1940/41 omkring 450 verifikationer — vore av jämförelsevis ringa omfattning, under det att förvaltningen av akademiens donationsfonder — akademiens enskilda medel — vilkas antal uppginge till ett sjuttiotal med en sammanlagd kapitalbehållning av omkring 2 150 000 kronor, toge kamrerarens tid avsevärt i anspråk. Arbetet i sin helhet vore dock icke av den omfattning, att det krävde 7 timmars daglig tjänstgöring. Räkenskaperna över statsmedel och enskilda medel fördes var för sig, helt åtskilda. Förstnämnda räkenskaper överlämnades till riksräkenskapsverket för granskning. Granskningen av räkenskaperna över akademiens enskilda medel verkställdes däremot jämlikt föreskrifterna i § 45 stadgarna för musikaliska akademien (1940·959) av två av akademien bland dess ledamöter eller associéer valda revisorer jämte en av akademien utsedd auktoriserad revisor. Dessa räkenskaper inginge icke till riksräkenskapsverket. Då en sådan ordning ur kontrollsynpunkt icke kunde anses tillfredsställande, hade riksräkenskapsverket för avsikt att anmoda akademien att för framtiden på så sätt redovisa akademiens enskilda medel inför riksräkenskapsverket, att ett sammandrag av räkenskaperna över dessa medel infördes i huvudboken över statsmedel, varjämte avskrift av den berättelse, som akademiens revisorer jämlikt förenämnda § 45 hade att avlämna till förvaltningsnämnden, skulle inlämnas till riksräkenskapsverket. En sådan omläggning av räkenskapsföringen kunde givetvis icke i nämnvärd grad öka arbetet för räkenskapsföraren och borde alltså icke tillmätas någon betydelse vid bedömandet av den avlöning, som skulle utgå till denne.

Vad nu beträffade föreliggande spörsmål angående ifrågasatt omorganisation av kamrerarbefattningen vid musikaliska akademien, funne sig riksräkenskapsverket böra ansluta sig till det förslag allmänna lönenämnden framlagt. Bestyret med räkenskapsföringen krävde såsom ovan nämnts icke full arbetstid för kamreraren. Därest såsom föreslagits för detta arbetes fullgörande inrättades en kansliskrivartjänst i 11 lönegraden, skulle innehavaren av nämnda befattning alltså icke få full daglig sysselsättning med bokförings- och kassagöromålen. Då emellertid det nuvarande ordinarie kanslibitrådet (A 7) hos akademien till en del vore sysselsatt med mindre kvalifi-

cerat arbete, såsom renskrivnings- och liknande göromål, funne riksräkenskapsverket det lämpligt, att kanslibiträdets åligganden uppdelades så att det kvalificerade arbetet överlätes å en blivande kansliskrivare — kassör — som därigenom skulle kunna få full sysselsättning, och nyssnämnda enklare göromål anförtroddes åt befattningshavare i någon av de lägre lönegraderna, kontorsbiträdes- eller skrivbiträdesgraden. Kanslibiträdesbefattningen skulle vid sådant förhållande kunna indragas. Med hänsyn till att redogöraren allt emellanåt torde vara i behov av biträde vid fullgörandet av sina åligganden, funne riksräkenskapsverket det vara väl motiverat att för sådant ändamål inrätta en ordinarie kontorsbiträdesbefattning vid akademien. Åt kontorsbiträdet skulle uppdragas — förutom att biträda redogöraren — att fullgöra renskrivnings- och enklare förekommande arbete. Därest en sådan anordning, som den nu omförmälda, genomfördes, torde akademien få anses bliva väl tillgodosedd i fråga om arbetskraft, avsedd för fullgörandet av nu omhandlade göromål, varjämte det torde böra framhållas, att denna lösning bleve den för statsverket minst kostsamma. I likhet med vad 1939 års tjänsteförteckningssakkunniga förordat, funne riksräkenskapsverket det lämpligt, att i avvaktan på närmare erfarenhet redogörarbefattningen tillsvidare erhöle karaktär av icke-ordinarie. För den händelse invändning skulle resas mot förslaget om inrättande av en kansliskrivartjänst under hänvisning till att kassagöromålen skulle vara av allt för kvalificerad art för dylik befattning, ville riksräkenskapsverket framhålla, att redogöraren torde kunna få råd och anvisningar av akademiens sekreterare, som jämlikt § 31 ovannämnda stadgar borde hava vana vid administrativa göromål.

De fem såväl sinsemellan som från nuvarande förhållanden skiljaktiga förslag, som sålunda framlagts i den föreliggande frågan, kunna sammanfattas sålunda:

	Nuvarande förhållanden	Tjänsteförtecknings-sakkunniga	Musikaliska akademien	Allm. löne-nämnden och riksräkenskapsverket	Besparingsberedningen	Statskontoret
Kamrerare (arvode)	4 800	—	2 800	—	2 000? ¹	1 700
Kansliskrivare	—	Eo 11: 10	—	Eo 11: 10	—	—
Kontorist	—	—	Eo 9: 8	—	—	—
Kanslibitråde	A 7: 10	A 7: 10	A 7: 10	—	A 7: 10	A 7: 10
Kontorsbiträde	—	—	—	A 4: 4	Eo 4: 3	—
Skrivbiträde	—	—	—	—	—	Ex 2: b
S:a kostnad ²	9 484	9 323	11 725	3 080	9 924	9 123

¹ Beredningen har förordat arvode med »avsevärt lägre belopp än det nu utgående».

² Inberäknat rörligt tillägg efter 15 % men frånsett kristillägg.

Utvidgning av den årliga lästiden för vissa av de biträdande lärarna. Akademien har för nästa budgetår hemställt om anslag till arvoden åt biträdande lärare och andra utgifter för undervisningen med 34 646 kronor. Till stöd härför har akademien anfört bland annat:

För detta ändamål vore för innevarande budgetår anvisat ett belopp av 27 000 kronor, vilket innebure en minskning i förhållande till budgetåret 1940/41 med omkring 4 500 kronor. Beloppet fördelade sig med omkring 23 400 kronor å arvoden till biträdande lärare och 3 600 kronor å ersättning för ackompanjemang för musikkföredrag och andra utgifter för undervisningen. För arvoden åt biträdande lärare hade beräknats dels 19 470 kronor, utgörande arvoden efter 295 kronor för veckotimme och läsår för sammanlagt 66 veckotimmar, dels ock 3 960 kronor för timlöner m. m.

För nästa budgetår ansåge sig akademien nödsakad företaga vissa jämkningar beträffande undervisningen av biträdande lärare.

I en till akademiens styrelse ingiven promemoria hade musikhögskolans direktör påtalat det vid högskolan rådande egendomliga förhållandet, att läsåret för de biträdande lärarna vore 5 veckor kortare än för de ordinarie lärarna och för dessa förra utgjort allenast 29 veckor. I betraktande av att elever tilldelades viss lärare, ordinarie eller biträdande lärare — de båda kategorierna av lärare ägde alldeles samma grad av utbildning och kompetens, och anställningen såsom biträdande lärare vore huvudsakligen endast att hänföra till den omständigheten, att en ordinarie lärare i ämnet funnes — inträffade ett sådant oegentligt förhållande som att vissa elever erhöle undervisning under avsevärt kortare tid än andra. Direktören hade för avhjälpan av denna påfallande olägenhet föreslagit följande anordning. För de biträdande lärare, beträffande vilka omständigheterna syntes påkalla ökad lästid, utökades undervisningstiden, dock allenast till 32 veckor. För såväl dessa lärare som de övriga, vilka skulle bibehålla en lästid av 29 veckor, förutsattes »läsåret» från och med budgetåret 1942/43 skola sammanfalla med läsåret för de ordinarie lärarna, och det för läsår bestämda arvodet förutsattes skola utbetalas med $\frac{1}{34 \cdot 7} = \frac{1}{238}$ per dag under läsåret. Genom

denna anordning skulle bland annat även vinnas fördelen att biträdande lärare kunde utan särskild ersättning anlitas för examination av elever inom ramen för sin undervisningsskyldighet. Med beaktande av olika på frågan inverkan omständigheter hade akademien funnit det av direktören framlagda förslaget innebära det lämpligaste sättet för frågans lösning. I anledning härav och med biträdande jämväl i övrigt av den av direktören för musikhögskolan uppgjorda planen för undervisning genom biträdande lärare under läsåret 1942/43 hade akademien beräknat medelsbehovet för nämnda ändamål till 22 910 kronor, vartill komme behov av 4 260 kronor för timlöner m. m., eller tillhoppa 27 170 kronor. Akademien utginge från att det skulle ankomma på akademien att inom ramen av tillgängliga medel vidtaga av elevantal eller andra omständigheter påkallade jämkningar i planen.

För övriga utgifter ansåge sig akademien allenast böra föreslå följande förändringar. Från anslagsposten avlöningar till övrig icke-ordinarie personal, delposten biträden åt bibliotekarien för vård av biblioteket, hade hittills bestritts kostnaden för avlöning åt en extra vaktmästare, vilken från och med budgetåret 1941/42 antagits till extra ordinarie tjänsteman i lönegraden Eo 5. Då emellertid ifrågavarande extra ordinarie vaktmästare helt sysselsattes med göromål tillhörande musikhögskolans verksamhet — den å personalförteckningen uppförde ordinarie vaktmästaren i lönegrad A 5 vore avdelad till tjänstgöring i biblioteket — torde det vara riktigare att bestrida avlöningen åt den förstnämnde från delposten till biträdande lärare och övriga utgifter för undervisningen. I följd härav borde denna delpost höjas med

2 976 kronor. För nästa budgetår ansågo akademien vidare nödvändigt att, därest den föreslagna kansliskrivarbefattningen ej inrättades, beräkna särskilda medel för extra skrivhjälp åt direktören för musikhögskolan. Med utgångspunkt från att dylikt biträde endast torde behöva anställas under vissa tider av läsåret, torde medelsbehovet i anledning härav kunna begränsas till 1 200 kronor. Slutligen torde det belopp av 3 600 kronor, som för innevarande budgetår avsetts för ackompanjemang och andra utgifter för undervisningen för budgetåret 1942/43 kunna minskas till 3 300 kronor. För »övrige utgifter för undervisningen» beräknades i enlighet därmed 7 476 kronor.

Statskontoret har avstyrkt den ifrågasatta regleringen av undervisnings-skyldigheten för biträdande lärare.

Den av akademien påtalade skiljaktigheten mellan de ordinarie och de biträdande lärarnas årliga lästid hade, såvitt statskontoret kunnat finna, bestått sedan gammalt. En ändring i berörda avseende, till stöd för vilken onekligen vissa skäl kunde anföras, skulle medföra en kostnadsökning för statsverket å i runt tal 3 500 kronor, ett belopp, som i det närmaste motsvarar den av 1941 års riksdag beslutade (bil. VIII ht. sid. 60) minskningen av anslagsposten till arvoden åt biträdande lärare m. m. Under föreliggande omständigheter måste givetvis starka betänkligheter möta att tillmötesgå framställningen i denna del, och statskontoret kunde icke undgå att ifrågasätta, huruvida det kunde anses oundgängligen nödvändigt att i nuvarande tidsläge vidtaga föreslagen reglering av undervisningsskyldigheten för de biträdande lärarna.

Beredande av höjd löneställning för två för katalogiseringsarbeten m. m. anställda biträden. Av akademiens framställning inhämtas, att *akademiens bibliotekarie* ifrågasatt höjd löneställning för två för vården av biblioteket anställda biträden. Bibliotekarien har härutinnan anfört bland annat följande:

Den till dessa biträden utgående månadslönen utgjorde 145 kronor. De hade en daglig tjänstgöringstid av 5 timmar och erhöle sålunda en ersättning av 1 krona 16 öre per timme. De kvalifikationer, som måste ställas på dem, för att de skulle kunna fullfölja sina uppgifter, vore studentexamen, goda kunskaper i levande språk, vitsordade akademiska studier i ämnet musikhistoria med musikteori samt biblioteksutbildning och -praktik, vilka fordringar de båda nuvarande innehavarna av befattningarna väl fyllde. En jämförelse mellan de arvoden, som nu här utginge och de löneförhållanden som tillämpades vid andra liknande institutioner med motsvarande krav på kvalifikationer gäve vid handen, att en biblioteksassistent vid lantbruksakademien hade en grundlön på 350 kronor per månad och att de krafter som på kungl. biblioteket anlätades för motsvarande uppgifter vore lönegrads-placerade som ordinarie eller e. o. kanslibiträden och kontorsbiträden medan en tillfällig arbetskraft placerad som läsesalsvakt för 4 timmars dagligt arbete erhöle 160 kronor per månad eller c:a 1 krona 60 öre per timme. Ungefär motsvarande timlön tillämpades även på annan arbetskraft. Skrivbiträden vid statens historiska museum hade lägst 250 kronor per månad. Vidare kunde framhållas, att inom statens arbetsmarknadskommission skrivbiträden hän-

fördes till lönegrupp I motsvarande lägst 175 och högst 300 kronor per månad, kontorsbiträden till lönegrupp II motsvarande lägst 225 och högst 350 kronor per månad o. s. v. Slutligen erinrades om de löneförmåner, som utginge till vid akademien placerade statliga arkivarbetare, vilkas arbete närmast måste ledas av härvarande biblioteksassistenter. Dessa arbetslösa hade en lön av 70 kronor per vecka omfattande 42 arbetstimmar, eller 1 krona 67 öre per timme. Med inberäkning av skiftning understege årslönen för arbetslösa arkivarbetare icke 3 000 kronor. Det finge väl förutsättas, att statsmakterna ansåge denna lön som ett existensminimum.

Akademien har helt anslutit sig till vad bibliotekarien anfört rörande skäligheten av en förbättring av biblioteksassistenternas avlöningsförhållanden.

Att för dessa kvalificerade befattningshavare fastställa en så låg avlöning som 145 kronor för månad hade kunnat vara motiverat, endast så länge anställningen varit av allenast tillfällig art, men måste enligt akademiens förmenande vara ohållbart, sedan utvecklingen under ett flertal år visat, att behovet av dylik arbetskraft vore permanent. Beträffande sättet för ernående av en skälig förbättring av biblioteksbiträdenas avlöningsvillkor vore givetvis olika alternativ tänkbara; en utväg vore att vidtaga en arvodeshöjning, medan bibliotekarien å andra sidan förordat, att jämväl anställningsformen förändrades och att biblioteksassistenterna erhöles anställning såsom extra tjänstemän i lönegrad Ex. 4. Beträffande valet mellan dessa möjligheter hade akademien icke kunnat underlåta att taga hänsyn till det förhållandet, att dessa befattningshavares anställning i själva verket närmast vore av den art, som brukade kännetecknas såsom extra ordinarie. Under sådana förhållanden hade det syntts akademien skäligt, att ifrågavarande befattningshavare komme i åtnjutande av såväl rörligt tillägg och, i förekommande fall, kristillägg som ock de förmåner vid sjukdom som vore tillförsäkrade extra tjänstemän. För den skull hade akademien funnit sig böra i princip besluta, att — under förutsättning att medel finnes tillgängliga — biblioteksassistenterna från och med ingången av budgetåret 1942/43 skulle anställas såsom extra tjänstemän med placering i lönegrad Ex. 4. I samband härmed skulle befattningshavarnas dagliga tjänstgöringstid utökas till den för befattningshavare i allmänhet vid den civila statsförvaltningen gällande. Sistnämnda omläggning hade med hänsyn till arbetets omfattning syntts under alla förhållanden nödvändig, även om omförmälda förändring av anställningsformen ej bleve genomförd; i sistnämnda fall finge sålunda i varje fall en höjning av arvodena vidtagas.

Statskontoret har avstyrkt bifall till framställningen. Ämbetsverket ville visserligen icke bestrida, att bärande skäl för densamma framförts. Det oaktat torde de ansträngda statsfinanserna icke medgiva, att medel anvisades för utökning av tjänstgöringsskyldigheten eller förhöjning av timersättningen för berörda assistenter.

Frågan om biblioteksbiträdenas löneställning sammanhänger i viss mån med spörsmålet om den ställning, akademiens bibliotek i organisatoriskt hänseende bör intaga. Sistnämnda spörsmål har berörts i en inom *besparingsberedningen* utarbetad promemoria, vari anförts:

Musikaliska akademien inrymde ett av de mera värdefulla biblioteken i sitt slag i Europa. Samlingarna omfattade omkring 200 000 verk, av vilka över hälften vore okatalogiserade eller ofullständigt förtecknade.

Besöks- och utlåningsfrekvensen vore betydande och hade starkt stegrats. Antalet besökande hade sålunda år 1927 utgjort 2 167 och år 1940 12 411. Antalet hemlån hade nämnda år utgjort 5 588 resp. 26 472. Antalet lån i läsesalen hade år 1935 utgjort 8 366 och år 1940 10 823.

Det vore otvivelaktigt, att biblioteket arbetade under ogynnsamma förhållanden. Dess lokaler — i huvudsak förlagda till källarvåningen i akademiens byggnad — vore otillräckliga och framförallt olämpliga. Vid besiktning hade vederbörande yrkesinspektör uttalat, att lokalerna i befintligt skick måste anses för ändamålet och arbetet olämpliga, otidsenliga och för de personers hälsa, vilka där skulle utföra arbete, direkt riskabla.

I förhållande till bibliotekets storlek och samlingarnas bestånd måste bibliotekspersonalen betecknas såsom fåtalig. Den bestode av 1 bibliotekarie (22 lönegraden), 1 amanuens (16 lönegraden), 2 assistenter med vardera 5 timmars daglig tjänstgöring (lön: 145 kronor för månad) samt en vaktmästare (5 lönegraden). Med hänsyn till den stora utlåningsverksamheten syntes ifrågavarande personal icke kunna på önskvärt sätt sköta katalogiserings- och uppordningsverksamheten. Det kunde i detta sammanhang endast framhållas, att biblioteket skulle ha stora möjligheter att genom byte med in- och utländska bibliotek utan kostnad komplettera sina samlingar och förvärva nyutkommen litteratur. Biblioteket ägde nämligen minst 50 000 dupletter, vartill årligen komme publikationer, med vilka ett regelbundet utbyte skulle kunna ordnas. Förfrågningar härom från utlandet hade på grund av bibliotekets inre förhållanden enligt uppgift måst avböjas.

Ytterligare kunde nämnas, att ifrågavarande bibliotek — i olikhet med kungl. biblioteket — icke vore berättigat till gratisleveranser av utkommande svenskt tryck. En fullständig samling av det svenska musikaliska trycket samlades sålunda utan kostnad för staten i kungl. biblioteket, under det att det enda specialbiblioteket på det musikaliska området måste inköpa samma tryck.

Inom kungl. biblioteket vore i genomsnitt en befattningshavare sysselsatt med musikkatalogisering. Även kungl. biblioteket hade — särskilt tidigare — inköpt musiklitteratur.

Att i Stockholm två statliga bibliotek funnes med samlingar av nu ifrågavarande art syntes icke rationellt varken ur allmänhetens eller statens synpunkt. Det skulle för allmänheten säkerligen vara lämpligare om allt hit hörande tryck samlades i ett bibliotek. För staten skulle en dylik sammanslagning utan tvivel innebära avsevärt bättre utnyttjande av anvisade medel samt ur bibliotekssynpunkt ökade möjligheter till effektiv verksamhet (katalogisering, utbytesverksamhet m. m.). Enbart den besparing, som skulle förmedlas av det minskade behovet av att, såsom nu måste ske till akademiens bibliotek, inköpa allt svenskt tryck på området, komme årligen att belöpa på relativt stora belopp.

Under åberopande av vad sålunda anförts föresloges, att vidare utredning måtte företagas i fråga om en sammanslagning av kungl. bibliotekets samlingar av musikaliskt tryck och musikaliska akademiens bibliotek.

Med anledning av vad i nämnda promemoria anförts, ha utlåtanden avgivits av *riksbibliotekarien* och *musikaliska akademien*, vilka i ämnet anfört huvudsakligen följande:

Riksbibliotekarien erinrade, att kungl. biblioteket och musikaliska akademiens bibliotek samlade det svenska musikaliska trycket ur väsentligen olika synpunkter. Musikaliska akademiens bibliotek hade från början haft karaktären av ett institutionsbibliotek, avsett att tillgodose undervisningen vid akademiens läroverk. Syftet hade varit och vore alltjämt att tillhandahålla lärare och elever den musikaliska litteratur de behövde vid sina studier. Under de senaste årtiondena hade biblioteket därjämte kommit att i betydande utsträckning gagna det praktiska musikintresset utanför akademien såväl inom Stockholm som i det övriga landet. Biblioteket hade dessutom betydelse för den musikhistoriska forskningen, särskilt genom sina samlingar av musikalier från äldre perioder. Bortsåges från den kategori besökare, som utnyttjade biblioteket för musikhistoriska studier kunde biblioteket emellertid sägas ha till huvuduppgift att tillfredsställa ett praktiskt musikaliskt behov. I anslutning till denna sin uppgift ställde biblioteket också sina samlingar i betydande omfattning till de intresserades förfogande genom utlåning utanför bibliotekets egna lokaler. En följd härav bleve, att notmaterialet, antingen det användes vid undervisningen eller toges i anspråk vid konstnärliga framföranden utsattes för en synnerligen hård påfrestning icke minst då det vore fråga om de till omfånget obetydliga häften (orkester- och sångstämmor, enstaka sånger m. m.), som utgjorde den ojämförligt största delen av det svenska musiktrycket och som av praktiska och ekonomiska grunder icke alltid kunde förses med skyddande omslag eller bindas. Musikalier tillhörande ett bibliotek av denna typ måste sålunda successivt förnyas, allteftersom de äldre delarna genom slitage bleve obrukbara. Att ur *arkivsynpunkt* samla och för framtiden bevara svenskt musikaliskt tryck i största möjliga omfattning tillhörde däremot icke arbetsuppgifterna för akademiens bibliotek.

Samlingen av svenska musikalier i kungl. biblioteket hade däremot tillkommit i anslutning till bibliotekets uppgift att som ett svenskt nationalbibliotek samla och förvara den svenska litteraturen i största möjliga fullständighet. I likhet med bibliotekets övriga samlingar hållas musikalier tillgängliga inom biblioteket, men vore jämlikt § 12 i reglementet för bibliotekets begagnande undantagna från hemlåning. Den samling av musikalier, som till följd av gällande bestämmelser om tryckleverans bildats i kungl. biblioteket, vore sålunda avsedd att till forskningens gagn för framtiden bevara de i Sverige tryckta musikalerna, men däremot *icke* att ställa dem till förfogande som arbets- och studiematerial för praktisk musikutövning. Samma bestämmelser gällde för de verk av svenska kompositörer, vilka tryckts utom Sverige och till följd av föreskrifterna i § 3 av gällande instruktion inköpts till biblioteket. På grund av de jämförelsevis höga pris, som vissa musikalier betingade, hade det emellertid icke varit biblioteket möjligt att med större fullständighet förvärva utomlands tryckt svensk musik.

Beträffande kvantiteten av det arbete som inom kungl. biblioteket nedlades på ordnandet och katalogiserandet av musikalier kunde nämnas, att under senare år en extra arbetskraft varit därmed sysselsatt under i genomsnitt 10—12 timmar per arbetsvecka. I hans arbete hade emellertid även ingått ordnande av tidigare på grund av bristande arbetskrafter ej genomgångna äldre delar av samlingen.

Då sålunda kungl. bibliotekets samling av musikalier i det väsentliga tjänade helt andra syften än den samling, som förvarades i akademiens bibliotek, ställde riksbibliotekarien sig mycket tveksam om lämpligheten av deras förening till en enda samling, ställd för framtiden under akademiens vård.

Riksbibliotekarien vore icke heller övertygad om, att en sammanslagning skulle medföra besparingar av den storlek, som beredningen syntes ha räknat med. En mycket betydande del av i Sverige förlagd musik trycktes alltjämt utom riket och en överflyttning av kungl. bibliotekets samlingar jämte tillkommande årliga leveranser skulle sannolikt därför endast minska akademiens inköpskostnader per år med ett jämförelsevis obetydligt belopp av några hundra kronor. Förbises borde icke heller att en mycket betydande del av den svenska musikaliska produktionen innefattade verk, som för närvarande torde ha mycket ringa intresse för akademiens bibliotek såsom exempelvis mängden av dans- och lättare underhållningsmusik m. m.

Slutligen borde betonas, att en eventuell överflyttning av kungl. bibliotekets samling av svenska musikalier till musikaliska akademiens bibliotek och som följd härav ett överförande av skyldigheten för svenska nottryckerier att för framtiden fullgöra leveransplikten dit och icke till kungl. biblioteket måste komma att för akademiens bibliotek medföra nya krävande arbetsuppgifter särskilt med hänsyn till den nödvändiga kontrollen över leveransskyldighetens behöriga fullgörande. Denna kontroll, som för kungl. biblioteket med dess kontrollerande verksamhet av hela det svenska årstrycket fölle sig relativt lätt, skulle för akademiens bibliotek med säkerhet medföra ett synnerligen tidsödande arbete. Att någon väsentlig fördel ur administrativ synpunkt vore att vinna genom ett sammanförande av de bägge bibliotekens samlingar av svenskt musiktryck syntes därför osannolikt. Då dessutom akademiens nuvarande lokalförhållanden icke torde medge en ändamålsenlig förvaring av kungl. bibliotekets samling av musikalier ansåge riksbibliotekarien sig med stöd av det anförda nu böra avstyrka det förslag till en sådan sammanföring av de bägge bibliotekens samlingar, som av besparingsberedningen förts på tal.

Musikaliska akademien instämde i besparingsberedningens yttrande om vinsten av en centralisering av musikalier och musiklitteratur till akademiens bibliotek. Akademiens bibliotek skulle i så fall bliva vårt huvudsakliga musikbibliotek. Även om den ekonomiska fördelen av att akademiens bibliotek enligt förslaget skulle erhålla de gratisleveranser av utkommande svenska tryck, som nu tillkomme kungl. biblioteket, i och för sig icke vore stor (1940 hade värdet av trycken uppgått till c:a 600 kronor) och även om inköp av svenska musikalier därigenom ej helt torde kunna upphöra, hade likväl detta förfarande för akademiens bibliotek med dess ringa anslag betydelse både ekonomiskt och principiellt. Genom sin verksamhet hade biblioteket, det enda statliga, som beviljade hemlån av musikalier, redan länge fungerat som musikaliskt centralbibliotek för hela landet. Det syntes därför akademien naturligt, att allt musiktryck koncentrerades till akademiens bibliotek, till fromma icke endast för det praktiska musiklivet utan även för musikforskningen. Såsom varande tillika ett vetenskapligt bibliotek hade det som en av sina viktigaste uppgifter också arkivering av svenskt musiktryck, dit forskaren vände sig och väntade sig finna så vitt möjligt fullständiga samlingar. Där finnes dessutom ett efter svenska förhållanden tämligen rikhaltigt allmänt musikaliskt handbibliotek, utan tvekan det mest representativa i vårt land, oundgängligen nödvändigt icke blott för vetenskapsmannen utan även för den rationella skötseln av ett modernt musikbibliotek.

Besparingsberedningen påtalade bibliotekets brist på personal och vidrörde i samband härmed i någon mån löneförhållandena. Att biblioteket i detta hänseende arbetade under synnerligen ogynnsamma förhållanden vitsorda-

de akademien, samtidigt som den påpekar, att dessa förhållanden under alla omständigheter krävde sin lösning oberoende av realiserandet av ovan anförda förslag. En eventuell centralisering syntes icke med hänsyn till dessa förhållanden i sig själv innebära en merutgift för staten.

I beredningens promemoria framhölles emellertid, att de nuvarande bibliotekslokalerna vore hälsovådliga och otillräckliga. Den ovan anförda rationaliseringen krävde likaså, att akademiens bibliotek erhöle nya lokaler, varvid hänsyn givetvis måste tagas till det utrymmesbehov, som överförandet av musikbiblioteket från kungl. biblioteket och eventuellt kungl. teatern skulle erfordra.

Akademien hälsade med anledning av vad som här framhållits med tillfredsställelse besparingsberedningens förslag om att utredning skulle företagas i dessa frågor.

Departements-
chefen.

Akademien har framfört förslag angående omreglering av befattningen såsom direktör för musikhögskolan. Starka skäl tala onekligen för, att den nuvarande arvodesbefattningen förändras till ordinarie. Emellertid finner jag i likhet med statskontoret tillrådligt att, innan definitiv ställning tages till denna fråga, resultatet av 1939 års tjänsteförteckningsakkunnigas fortsatta utredningsarbete avvaktas. Med hänsyn härtill anser jag mig icke kunna för närvarande biträda akademiens förslag. Å andra sidan synes det av statskontoret framlagda förslaget om höjning av direktörens arvode med 800 kronor till 11 500 kronor förtjäna beaktande och jag förordar för egen del, under hänsynstagande jämväl till den i årets statsverksproposition omnämnda arvodesregleringen, att arvodet bestämmes till nämnda belopp. Någon höjning av ålderstilläggen torde icke i detta sammanhang böra ifrågasättas.

Beträffande de ändringar i personalorganisationen, som föranledas av den i årets statsverksproposition föreslagna tjänsteförteckningsrevisionen, hänvisar jag till den inledningsvis lämnade redogörelsen. Jag kan icke biträda de längre gående förslag, som akademien framlagt.

Vad beträffar det av akademien framlagda förslaget om omreglering av vissa med arvoden förenade lärarbefattningar, vilket förslag utformats i nära anslutning till gällande avlöningsbestämmelser för lärare i övningsämnen vid de allmänna läroverken m. fl. undervisningsanstalter, vill jag framhålla, att enligt direktiven för 1941 års lärarlönesakkunniga frågan om dessa övningslärares anställnings- och avlöningsförhållanden skall upptagas till allmän översyn. Med hänsyn härtill torde frågan angående en omreglering av ifrågavarande lärarbefattningar icke böra nu prövas. I detta sammanhang erinrar jag, att arvoden till vissa av de lärare, varom nu är fråga, från och med innevarande budgetår omreglerats genom inarbetande i de av Kungl. Maj:t fastställda arvodesbeloppen av dessförinnan utgående dyrtidstillägg. De arvodesbefattningar, som innefattats i regleringen, ha utgjorts av sådana, vilka äro att betrakta som huvudsysslor. I årets statsverksproposition har förutsatts, att ifrågavarande arvoden skola med hänsyn till lev-

nadskostnadsstegringen höjas med ytterligare omkring 5 procent. Jag förordar förty, att följande arvoden höjas till nedanstående belopp:

	Nuvarande arvode, kronor	Föreslaget arvode, kronor
Lärare i metodik och praktisk lärarutbildning	7 500	7 900
Ålderstillägg åt denne	750	790
Envar av lärarna i respektive musiklära, harmonilära, violinspelning och pianospelning	5 600	5 900
Ålderstillägg åt dessa	560	590
Lärare i spelning å blåsinstrument av mässing	4 100	4 350
Ålderstillägg åt denne	410	435
Lärare i klarinettspelning	3 700	3 900
Ålderstillägg åt denne	370	390.

De tre lärarna å gammal stat torde alltjämt böra åtnjuta dyrtidstillägg och kristillägg.

Den sammanlagda anslagshöjningen till följd av arvodesregleringen blir för nästa budgetår omkring 2 300 kronor.

Beträffande spörsmålet angående kassagöromålens handhavande vid akademien ha meningarna brutit sig. Enighet synes dock råda därom, att en icke obetydlig del av de kamreraren åvilande arbetsuppgifterna skulle kunna utföras av en mindre kvalificerad arbetskraft. Jag delar för min del den uppfattning, varåt statskontoret givit uttryck, och tillstyrker alltså bibehållande av kamrerarbefattningen men med ett reducerat arvode, vilket synes böra fastställas till 1 800 kronor (— 3 000 kronor), samt inrättande av en skrivbiträdestjänst i lönegraden Ex. 2. Det må framhållas, att detta förslag nära ansluter sig till vad besparingsberedningen förordat. Härmed torde även akademiens förslag om beredande av extra skrivhjälp åt direktören få anses tillgodosett.

Frågan om utvidgning av den årliga lästiden för vissa av de biträdande lärarna torde böra upptagas till närmare omprövning först i samband med spörsmålet om förbättrade anställningsförhållanden för lärare med av Kungl. Maj:t fastställda arvoden. För nästa budgetår ifrågasätter jag icke någon annan ändring i rådande förhållanden, än att de för ackompanjemang m. m. avsedda anslagsmedlen i enlighet med akademiens förslag böra minskas med 300 kronor.

Såsom av den lämnade redogörelsen framgår, råda delade meningar om lämpligheten av en sammanslagning av musikaliska akademiens bibliotek med kungl. bibliotekets avdelning för musikalier. Frågan synes mig dock värd en närmare utredning, vilken torde böra vidtagas i samband med spörsmålet om en blivande nybyggnad för musikaliska akademien. För närvarande är jag icke beredd att förorda några omedelbara åtgärder för åstadkommande av en centralisering av de musikaliska biblioteken.

Av utredningen framgår, att de båda biblioteksbiträdena vid musikaliska akademien nödgas arbeta under synnerligen oförmånliga löne- och anställningsförhållanden. Akademien har sedan lång tid tillbaka sökt få en ändring till det bättre till stånd. Hittills har dock några åtgärder i sådan riktning icke vidtagits. En reglering av biträdenas löneförhållanden synes icke komma att föregripa frågan om en eventuell centraliseringsåtgärd, då behov av biträden under alla förhållanden torde komma att kvarstå. Jag anser mig därför böra förorda bifall till akademiens förslag, att ifrågasvarande två biträden skola beredas ställning såsom extra tjänstemän i 4 lönegraden, i samband med tjänstgöringsskyldighetens utsträckande från fem till sju timmar. Deras månadslön kommer härigenom att stiga från nuvarande 145 kronor till omkring 213 kronor jämte rörligt tillägg och kristillägg.

Med beaktande av vad jag anfört beräknar jag musikaliska akademiens avlöningsanslag för nästa budgetår på följande sätt: Anslagposten till avlöningar till ordinarie tjänstemän torde böra uppföras med i avrundat tal 117 000 kronor (+ 500 kronor). Anslagposten till arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, bör höjas med (800 + 2 300 — 3 000 =) 100 kronor till 80 900 kronor. Anslagposten till avlöningar till övrig icke-ordinarie personal torde böra höjas med 3 900 kronor till 42 700 kronor och anslagposten till rörligt tillägg med 1 000 kronor till 20 600 kronor. Anslaget i dess helhet torde sålunda böra uppföras med 261 200 kronor, vilket innebär en anslagshöjning med 5 500 kronor.

I personalförteckningen erforderliga ändringar framgå av det föregående.

Åberopande det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen, att

dels godkänna följande personalförteckning för musikaliska akademien med musikhögskolan, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1942/43:

Personalförteckning.

Befattning.	Lönegrad.
<i>Tjänstemän å ordinarie stat.</i>	
1 sekreterare	A 26
1 bibliotekarie	A 24
10 lärare	A 21

Anm.: Av nämnda 10 lärarbefattningar omfatta 2 vardera pianospelning och de övriga vardera ett av följande ämnen: 1) pianospelning i orgelklassen; 2) orgelspelning; 3) harmonilära; 4) elementar- och kyrkosång; 5) solosång; 6) sång för musikleäro- och kantors-(kyrkosångar-)examen; 7) violinspelning samt 8) kontrapunkt, komposition och instrumentation.

Befattning.	Lönegrad.
1 kanslibitråde	A 7
1 förste expeditionsvakt	A 7
1 expeditionsvakt	A 6
1 portvakt, tillika eldare	A 5;

dels godkänna följande avlöningsstat för musikaliska akademien med musikhögskolan, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1942/43:

A v l ö n i n g s s t a t .

1. Avlöningar till ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>	kronor 117 000
2. Arvoden och särskilda ersättningar, be- stämda av Kungl. Maj:t, <i>förslagsvis</i>	» 80 900
3. Avlöningar till övrig icke-ordinarie per- sonal	» 42 700
4. Rörligt tillägg, <i>förslagsvis</i>	» 20 600

Summa kronor 261 200;

dels ock till *Musikaliska akademien med musikhögskolan:*
Avlöningar för budgetåret 1942/43 anvisa ett *förslagsanslag*
av ..... kronor 261 200.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Gösta Malmberg.